

15. Moc, která změnila zákon Boží - Daniel 7

Pán Ježíš respektoval svatý zákon Boží. Řekl: "Nedomnívejte se, že bych přišel rušit zákona aneb proroků. Nepřišel jsem rušit, ale naplnit." Mat 5,17 Člověk se však odvážil vypustit 2. přikázání, varující před uctíváním model, změnil přikázání o svěcení dne sobotního a jelikož 2. přikázání vynechal, rozdělil desáté na dvě. Kristus v rozmluvě o znameních svého druhého příchodu nás upozorňuje na knihu proroka Daniele. Mat 24,15 A právě prorok Daniel nám svými viděními otevírá oči, odhaluje dílo nepřitele spásy, který si použil lidských nástrojů k provedení svých plánů a ke změně věčně platného Božího zákona. Budeme studovat 7. kapitolu Danielova proroctví, podobně jak jsme už na začátku studovali kapitolu druhou.

I. VIDĚNÍ O ČTYŘECH SVĚTOVÝCH ŘÍŠÍCH Dan 7,1-7

V druhé kapitole knihy Daniele jsme se setkali se čtyřmi světovými říšemi v podobě čtyř kovových částí sochy. I zde jde v podstatě o tytéž čtyři říše s tím rozdílem, že na tyto světské moci pak naváže silná moc duchovní, která změní Boží zákony a sehraje důležitou roli v dějinách lidstva.

a) Daniel viděl čtyři větry bojovat na velikém moři -verš 2. Větry znamenají války, spory a nepokoje, Jer 49,36-37; 25.32 Starý i Nový zákon používají jedinečných obrazů. Šťastný člověk, který rozumí této výstižné biblické mluvě!

b) Vodami jsou symbolizovány Bohu nepřátelské mocnosti a národy. Iz 8.7: Zj 17.15 Vše zaplavující vody jsou obrazem táhnoucích vojsk. Velké moře mohlo připomínat Danielovi Středozemní moře. Nabuchodonozor vedl své armády kolem jeho jižních břehů, perští králové tu měli své flotily, u jeho vod se vydal na cestu Alexandr Veliký a Římané byli nad ním vládci po celé jeho délce i šířce.

c) Čtyři šelmy. Písmo často používá zvířat ke znázornění království a říší. Ez 29.3: Iz 27.1; 51.9 Termín "šelma tu zdůrazňuje myšlenku velké síly a hrozného násilí.

1. První šelma - lev - říše babylónská (606-538 př. Kr.)

a) Jako je zlato královský kov, tak lev je králem šelem a orel králem ptáků. Lev bývá v Písmu obrazem Babylona. Jer 4.7: 50.17.44 Ve zříceninách Babylona objevili archeologové motivy lvů nejčastěji jako strážců veřejných budov.

b) Orličí křídla znázorňují rychlost, s jakou si Babylón podmaňoval národy. Ez 17,3

c) Vytrhání křídel. Lev už nebyl schopen letět jako orel pro svou kořist. Po Nabuchodonozorovi přišli babylonští vládcové, za nichž Babylon ztratil svou slávu a moc. Ve vytrhání křídel můžeme vidět i ponížení krále Nabuchodonozora v sedmi letech ztráty rozumu. Dan 4,31-33

d) Šelmě bylo dáno lidské srdce. Jeden anglický král měl příjmení "Richard - Lví srdce" pro svou odvahu a statečnost. Lev s lidským srdcem ukazuje na bázlivost. V letech úpadku Babylon zeslábl bohatstvím, luxusem a rozmařilostí a stal se kořistí Médů a Peršanů.

2. Druhá šelma - medvěd - říše médskoperská (538-331 př. Kr.) v. 5

a) Po lvu je medvěd jednou z nejdravějších šelem. Je však pomalejší. "Vyzvednutí jednoho panství" nám připomíná dualistickou povahu Médo-Persie. Tři žebra ukazují na tři hlavní vítězství nad královstvím Babylonie, Lydie a Egypta. "Vyzvednuté jedno panství" bylo panství perské, neboť po médském Dariovi následoval perský Cyrus a Peršané si pak podrželi vládu.

b) Touha "nažrat se hodně masa" vedla Daria k invazi na západ a vstoupit na evropskou půdu. Perská říše byla úspěšná v tom smyslu, že pohltila více než pohltil Babylon. Nástupce Babylona charakterizuje spíše chamtivá žravost než královská důstojnost.

3. Třetí Šelma - levhart - říše řecká (331 - 161 př. Kr.) verš 6

a) Levhart nebo panter znázorňuje svižnost a mrštnost. Dva páry křídel ukazují na rychlost, která byla nejméně dvakrát větší než rychlost výbojů Babylona. Kdo zná proroctví Danielova, myslí hned na kozla z příští kapitoly, který doslova letí, aniž by se dotýkal země.

b) Zatímco v Médo-Persii byl dualismus, tato říše má čtyři části. V rozdělení vlády orientálec vidí nižší království. Slova "moc jí dána byla" se vyskytují jen u této šelmy. Ve výbojích této říše se tu asi zdůrazňuje Boží prozřetelnost a její duchovní cíl. Alexandrovo sjednocení Východu a Západu a pozdější univerzalizace jazyka, v němž měl být napsán Nový zákon, učinily z Řeků předchůdce křesťanských misionářů. Bůh má své cesty i ve válečných zmatcích.

c) Zvláštní pozornost si zasluhují Čtyři hlavy Šelmy. Když zemřel Alexandr Veliký, autorita přešla na jeho generály, kteří byli sice zběhlí ve válčení, ale nikdo z nich nedosáhl kvalifikace Alexandra jako mistra. Generálové začali mezi sebou bojovat o prvenství. K rozhodné bitvě mezi nimi došlo u Ipsu ve Frygii (r. 301 př. Kr.). To byla jedna z nejdůležitějších bitev ve starých dobách, která určila dějiny říše, než tato padla pod moc Říma. Vítězové rozdělili říši do království: Seleukus obdržel Asii od Frygie po Indii; Lysimachovi připadla Malá Asie a Thrácie; Ptolemaios se stal králem Egypta a Kassander byl vládcem Macedonie.

4. Čtvrtá šelma - bezejmenná - říše římská (161 př. Kr. - 476 po Kristu)

a) Čtvrté zvíře nemá pojmenování, protože v říši zvířat se nemůže najít žádná analogie. Její povahové rysy jsou tak hrozné, její loupeživý způsob tak tvrdý, její ničivá zuřivost tak bezmezná, že jí není žádná podobna. - Obyčejná šelma roztrhá kořist, pozře, co chce. Tato však zbytek nohama pošlape.

b) Vidíme zde hrubost, bezohlednost a mstivost Říma, který porazil Řeky a stal se vládcem světa. Hrozně zničil Jeruzalém, Kartágo a jiná města. Krutě pronásledoval první křesťany.

c) "Velké železné zuby" svědčí o krutosti a síle. Jako zvíře roztrhá svými zuby kořist a sežere ji, tak Řím při svých výbojích požíral národy. Ničil celá města, jako například r. 146 př. Kr. zničil Korint, roztrhal království, jako Macedonii a panství Seleukovců, jež rozdělil na provincie. Železné zuby nám připomínají čtvrtý kov - železné nohy - z Nabuchodonozorova obrazu v 2. kapitole Daniele.

d) "Deset rohů" znamená 10 králů. v. 24 Jestliže "čtyři králové" z verše 17. představují království (viz v. 3.), souběžná se čtyřmi říšemi z 2. kapitoly, pak i těchto deset králů znamená deset království. Postupné invaze četných barbarských kmenů do římské říše a vytvoření oddělených států a monarchií jsou známými historickými skutečnostmi. Historikové uvádějí asi deset hlavních - barbarských kmenů. Jejich seznamy nejsou vždycky jednotné; Allemani (Němci), Frankové

(Francouzi), Burgundové (Švýcaři), Suevové (Portugalci), Anglo-Sasové (Angličané), Visigoti (španělé), Lombardové (Italové), Herulové, Vandalové, Ostrogoti. Vítězné invaze těchto kmenů začaly už v roce 351 po Kr. Říše západorímská padla roku 476 po Kr.

Podobně jako my viděli sled čtyř světových říší i kraličtí překladatelé bible. Viz záhlaví 7. kapitoly Daniele v bibli Kralické.

II. "MALÝ ROH"

V 8. verši je doslovně napsáno: "Jiný roh, malý"... .

1. "Malý roh" se stal velkým, v. 8.20c

a) Moc starého Říma pokračovala v římské církvi "Ze zřícenin politického Říma povstala velká morální říše ve "formě obra" římské církve." (A.C. Flick, Vznik středověké církve, 1900, str. 150) "Za římské říše papežové neměli světské moci. Když se však římská říše rozpadla a její místo zaujala řada hrubých barbarských království, římskokatolická církev se nejen stala nezávislou na státech v náboženských záležitostech, ale vládla také v sekulárních věcech ... za všeobecně slabého politického systému feudalismu dobře organizovaná, sjednocená a centralizovaná církev, s papežem jako svou hlavou, byla nejen nezávislá v církevních záležitostech, ale kontrolovala také věci občanské." Carl Conrad Eckhardt, Papežství a světské záležitosti, 1937, str. 1

b) Tři rohy byly vyvráceny před "malým rohem". "Malý roh" je symbol papežského Říma. Vyvrácení tří rohů symbolizuje potření tří barbarských národů. K hlavním překážkám rozmachu papežského Říma k politické moci byli Herulové, Vandalové a Ostrogoti. Všichni tři byli podporovateli ariánství, které bylo největším soupeřem katolicismu. Roku 533 císař Justinián uznal papežovu církevní nadvládu jakožto "hlavy všech svatých církví" na Východě i Západě a toto legální uznání bylo vtěleno do římského kodexu (r. 534). Roku 538 papežství bylo osvobozeno od vlády ariánských království, která se po západních císařích zmocnila Říma a Itálie. Od této doby se začalo papežství rozmáhat. Další království se stala katolickými a jelikož císařové východní říše římské nevládli nad Itálií, v následujícím zmateném období papež se stal vedoucí osobou Západu.

2. Charakter "malého rohu"

a) "Oči lidské v rohu tom". Oči jsou symbolem inteligence. Na rozdíl od barbarů, kteří byli většinou negramotní, malý roh se vyznačoval inteligencí, rozhledem, vzdělaností, prozíravostí a předvídavostí. Diplomatická prozíravost papežství je všude známá. Chytrý a duchovní úpadek papežství nejlépe ukázal Jan Amos Komenský ve svém díle "Retuňk proti antikristu". Zvláště zavedením povinné zpovědi knězi jako zástupci Božímu zasahuje církev do všech oblastí navzdory zpovědnímu tajemství. Papežové, vydávající se za přímé zástupce Kristovy, ovládli svědomí věřících.

b) "Ústa mluvící pyšně". "Slova proti Nejvyššímu mluvití bude." v. 8.25a Církevní literatura je plná papežského rouhání. "Papež má tak velkou důstojnost a je tak vznešený, že není pouhý člověk, ale jakoby Bůh a zástupce Boha ..." "Papež je korunován trojitou korunou jakožto král nebe a země a podsvětí ..." "Papež je jakoby Bůh na zemi, jediný suverén věrných Kristových, vůdce králů, mající plnost moci, jemuž bylo všemohoucím Bohem svěřeno spravování nejen pozemského, ale také nebeského království ..." Lucius Ferraris, "Papa II", Prompta Bibliotheca, sv. VI., str. 25-29

Dnešní vůdcové římské hierarchie jsou sice opatrní na takovéto výroky, ale jejich nynější zdánlivě pokornější postoj nemění nic na papežském primátu, na požadavcích vyplývajících z něho a na duchu papežství.

c) "Pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva." Bůh je pánem času, on určuje cíle a časy národů. On dosazuje a sesazuje krále. Dan 2,21 On zná čas, kdy svatí obdrží království Dan 7,22 "Malý roh" se však všemožně snaží uplatňovat požadavky jako Bůh a zasahovat do lidských dějin. Termín "práva" zní v jiných překladech "zákony". Jde o zákony Boží, které papežství změnilo. Druhé přikázání z Desatera odstranilo, změnilo sobotu Hospodinovu na neděli - první den týdne, desáté přikázání rozdělilo na dvě.

Papežství si navíc toto právo osobuje: "Papež má tak velkou autoritu a moc, že může upravovat, vysvětlovat nebo vykládat i zákony Boží ..." "Papež může upravovat Boží zákon, jelikož jeho moc není od člověka, ale od Boha, a on jedná jako viceregent Boha na zemi s nejrozsáhlejší mocí svazování a rozvazování svých ovcí." Lucius Ferraris, "Papa II.", Prompta Biblio- theca, sv. VI., str. 25-29

d) "Roh ten válku vedl se svatými a přemáhal je". "Malý roh" je pronásledující moc. Ta se projevila v inkvizicích a v křížových výpravách proti tzv. kacířům. Svatí - věřící byli po staletí bezmocní proti této síle. V jediné "Bartolomějské noci" (r. 1572) bylo pobito tisíce lidí. Tomáš Akvinský prohlásil, že usvědčení kacíři mají být zrovna tak usmrceni jako ostatní zločinci.

e) Svatí budou vydáni do rukou "malého rohu" "až do času a časů a poloviny času", v. 25c Čas zde znamená jeden rok. Použijeme k tomu prorocký klíč z Ez 4,6, S tímtož počtem se setkáváme ve Zj 12,14. K tomuto verši poznamenává prof. Žilka ve svém překladu Nového zákona: "T.j. rok a dva roky a půl roku." Je to 1260 dnů neboli let (Zj 12,6) nebo také 42 měsíců (Zj 13,5). Je to doba od r. 538 do 1798 % Rok 538 jsme vysvětlili jako datum rozvoje papežské moci po pádu tří ariánských mocností. Rok 1798 je těsně po francouzské revoluci, v níž tekla krev královská i krev kněžská. Tato revoluce byla důsledkem papežské výchovy a útlaku.

Roku 1798 vítězství armád Napoleonových v Itálii učinilo papeže závislým na francouzské revoluční vládě, která se rozhodla "zničit, je-li možné, centrum jednoty římské církve." S těmito instrukcemi a na příkaz Napoleona generál Berthier vstoupil s francouzskou armádou do Říma, prohlásil, že politická moc Říma skončila. Zajal papeže Pia VI., odvedl jej do Francie, kde Pius VI. zemřel ve vyhnanství.

f) Tehdy dostalo papežství "smrtnou ránu". Zj 13,3a Později došlo k postupnému ožívání papežství. Roku 1870 byl, sice papeži odňat církevní stát, ale roku 1929; za Mussoliniho došlo k Vatikánské smlouvě, v níž se Vatikán stal světským státem. Prorok však vidí ještě větší obnovu moci. Zj 13,3c

Miliony křesťanů v různých církvích dnes nevidí duchovní pád této mocnosti, která neztratila své světské cíle ani násilnického ducha, jenž se projeví zvláště před příchodem Kristovým v posledních fázích dějin lidstva. Zj 13,16.17

V posledním boji půjde o věrnost zákonu Božímu, jehož zvláštní pečeti je čtvrté přikázání o sobotě. Cílem svěcení soboty je naše posvěcení, získání Kristova charakteru, Kristova spravedlnost, skrze kterou můžeme jediné obstát v posledním zápase mezi pravdou a bludem. Ez 20,12.20 Znaméním

šelmy bude falešná sobota a respektování staré šelmy v moderním rouše. Kristův příchod učiní konec této Bohu nepřátelské moci. Danil 7,26-27: 2 tes2,8

Závěr:

Druhá kapitola Daniele nám podala světové dějiny v kostce a ukázala jejich sestupnou tendenci, která se lidskému oku může jevit jako vzestupná. Sedmá kapitola Daniele má stejný počátek, ale odhaluje tzv. "tajemství nepravosti" (2 Tes 2,7), jež záleží v tom, že se nepříteli spásy podařilo vnést do učení křesťanského odpadlické mocenské prvky. Prorocké slovo však odhaluje toto tajemství. Kniha Daniele upozorňuje na lidskou autoritu, jež změní věčně platné zákony prohlášené na Sinaji. Prorocké slovo líčí velký boj mezi Kristem a satanem, mezi světlem a temnotou, mezi zákonem Božím a odpadlictvím. Vítězství je však na straně Pána nebes i země, jehož zákony nemohou být přestupovány beztrestně.